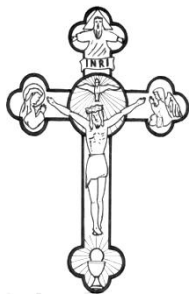

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lombardi

Župna crkva Svetog Roka, Lombarda
Nedjeljom: Sveta misa u 08.00 i u 10.00 sati.
Radnim danom: Sveta misa u 07.00 ili u 18.00 sati.

Listopad 2018. • Godina VII • Broj 79

GOSPA OD RUŽARIJA

Krunica je imala važno mjesto u duhovnom životu pape sv. Ivana Pavla II. i pratila ga, kako kaže: "u trenucima radosti i trenucima kušnje. Njoj sam povjeravao tolike brige i u njoj sam uvijek nalazio utjehu." Gospinu krunicu pape Pio XII. i Pavao VI. nazivaju "sažetkom svega Evanđelja" i stoga je Crkva ustanovila spomendan "Gospa od svete krunice" koji se slavi 7. listopada, potkraj liturgijske godine.

Liturgijsko slavljenje Gospe od krunice ima svoj izvor u recitiranju anđeoskog pozdrava Mariji "Zdravo Marijo...", što se na Zapadu veoma raširilo u 12. stoljeću kada se recitirao samo prvi dio te današnje molitve. U 14. stoljeću kartuzijanac Henrik od Kalkara podjeljuje moljenje "Zdravo Marije..." na petnaest desetica i dodaje "Oče naš...", a u 15. stoljeću dolazi do podjele krunice (ružarija) na tri dijela, prema tri otajstva Isusova života (utjelovljenja i djetinjstva, muke i smrti, uskrsnuća i uzašašća na nebo). Ta su otajstva uključena u molitvu "Zdravo Marijo..." iza riječi Isus. U isto je vrijeme nastala legenda kako je zbog svoje velike pobožnosti Majci Božjoj upravo sveti Dominik, utemeljitelj Reda dominikanaca, osmislio molitvu Krunice.

Raspored događanja kroz mjesec LISTOPAD 2018.

1. listopada	Sv. Terezija od malog Isusa.	Sv. Misa u 18.00 sati.
2. listopada	Anđeli čuvari	Sv. Misa u 18.00 sati.
4. listopada	Sv. Franjo Asiški	Sv. Misa u 18.00 sati za sve članove (žive i mrtve) od trećeg svjet. reda Franj. naše župe.
5. listopada	Prvi petak – molitve prvog petka	Sv. Misa u 07.00 sati i u 18.00 sati..
7. listopada	27. NEDJELJA KROZ GODINU i 1. u mjesecu. BDM od Krunice – Gospa od Ružarija	Svete mise u 08.00 (pro populo - procesija s kipom Gospe oko crkve) i u 10.00 sati. U 18 sati listopadska pobožnost - krunica.
8. listopada	Dan neovisnosti RH - blagdan	Sveta misa u 18.00 sati.
11. listopada	Sv. Ivan XXIII. Papa	Sveta misa u 18.00 sati.
14. listopada	28. NEDJELJA KROZ GODINU i 2. u mjesecu.	Svete mise u 08.00 (pro populo) i u 10.00 sati. U 18 sati listopadska pobožnost - krunica.
15. listopada	Sv. Terezija Avilska	Sveta misa u 18.00 sati.
18. listopada	Sv. Luka ev.	U 18 sati listopadska pobožnost – krunica (bez mise – župnik odsutan).
21. listopada	29. NEDJELJA KROZ GODINU i 3. u mjesecu.	Svete mise u 08.00 (pro populo) i u 10.00 sati. U 18 sati listopadska pobožnost - krunica.
22. listopada	Spomendan svetog pape Ivana Pavla II.	Sveta misa u 18.00 sati.
28. listopada	30. NEDJELJA KROZ GODINU i 4. u mjesecu. Sv. Šimun i Juda Tadej	Svete mise u 08.00 (Pjesma Sv. Roku) i u 10.00 sati (pro populo). U 17 sati listopadska pobožnost - krunica.

Napomena:

- U listopadu svaki dan u 18 sati listopadska pobožnost – krunica, a zatim misa, osim od 28. listopada kada je od 17.00 sati radi pomicanja sata (promjene vremena).
- 3. nedjelja u mjesecu je Nedjelja sakramenta;
- Sve možebitne promjene će se oglasiti s oltara.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE PO PREPORUCI U MOLITVE SVIM VJERNICIMA OD PAPE I HRVATSKIH BISKUPA (za LISTOPAD)

Evangelizacijska: Poslanje redovnikâ

Da se posvećeni muževi i žene trude oko svoga napretka te da budu prisutni među siromašnima, onima na rubu društva i onima koji nemaju nikakva glasa.

Biskupska: Dar života i ostanak u domovini

Da svi vjernici gaje odgovornost u brizi za dar života i da se zalažu za ostanak ljudi u domovini, naročito misleći na životne uvjete mladih.

SVETI FRANJO ASIŠKI – ISTINSKI ISUSOV SLJEDBENIK

Sveti Franjo Asiški dvije je godine prije smrti ušao u posljednji odsjek svoga duhovnoga puta, u mističnu suobličnost s Kristom, koja je po svetim ranama što ih je primio dobila i svoj vidljivi izraz.

4. listopada Crkva slavi spomendan Sv. Franje Asiškog, siromašnog sveca iz 13. st., koji je jasno prepoznao besmislenost nagomilavanja materijalnih dobara i bogatstvo siromašnog življenja u slavi Kristove milosti. Utemeljio je franjevce i svojom jednostavnošću i poniznošću ostao trajno nadahnuće generacijama do današnjeg dana.

Franju su posebno nadahnjivale Isusove riječi u Novom zavjetu, zapisane u Lk 9,3, gdje Isus naređuje svojim učenicima da na put ne nose ništa: ni štapa, ni novca, ni kruha, ni torbe. Na temelju je toga Franjo sastavio jednostavno Pravilo za svoje sljedbenike, utemeljivši 1208. god. novu redovničku zajednicu – franjevce: čistoća, poslušnost, poniznost i siromaštvo.

Sv. je Franjo bio i veliki mistik, odnosno doživljavao je duboki vjerski zanos. Jednom je prilikom, dok je bio suživljen s Kristovim patnjama, zadobio Isusove rane, tzv. stigme, koje su ga od tada pratile cijeli život. Franjo je tako postao prvi poznati stigmata (onaj na kome su se pojavljivali ožiljci Kristovih rana) u povijesti Crkve.

Nakon toga je Franjo sve više poboljšavao, te je čak i oslijepio, pa je zatražio da ga prenesu u crkvu Sv. Marije od Anđela, gdje je 4. listopada 1226. godine i umro. Dvije godine kasnije – 1228., papa Grgur IX. ga je proglasio svetim.

Franjevci, koje je Sv. Franjo osnovao 1208. godine, uskoro su se počeli širiti po cijeloj Europi. U Hrvatsku dolaze samo petnaestak godina nakon utemeljenja, odatle se šire i u Bosnu, a poseban procvat doživljavaju potkraj 13. st. i u 15. st. Najstariji franjevački samostani se nalaze u Trogiru (osnovan 1214.), Puli (1227.), Dubrovniku (1227.), Šibeniku, Zadru, Splitu, Varaždinu, Zagrebu i drugdje.

Franjevci se dijele u tri reda, od kojih se neki opet granaju u više ogranaka.

ZAŠTO LJUDI VIČU KAD SU LJUTI?

Nekada u razgovoru sa drugom osobom, osjećamo kako naš ton postaje sve jači i jači i mi se zapravo počinjemo derati. I pri tome se uopće ne zapitamo zašto vikati i derati se kad je osoba sa kojom razgovaramo tik pored nas? Dakle, možemo sve to što želimo reći, govoriti na jedan drugačiji, suptilniji način. Evo jedne priče iz života nakon koje, nadam se, nikada više nećemo vikati ma koliko god ljuti bili.

Ana i Ivan su sedam godina u braku i jedno jutro su se posvađali jer je Ana u Ivanovom mobitelu pročitala neke poruke njegove kolegice i to joj je zasmetalo. Počeli su raspravu oko toga, ali u jednom trenutku su i jedno i drugo počeli vikati i to više nije bio miran razgovor, već obična dernjava. Oboje su bili jako ljuti.

Tako je jednom jedan stari mudrac zatekao svoje učenike kako se žestoko prepiru i viču jedni na druge. Njegovom pojavom rasprava je utihnula, ali on je iskoristio priliku da ih nauči jednu važnu životnu lekciju te ih je, nasmijan, upitao: 'Što mislite, zašto ljudi viču jedni na druge kad su ljuti?' Učenici su razmišljali neko vrijeme dok jedan od njih nije rekao: 'Viču zato što gube svoj mir.' Drugi je rekao: "Zato što izgube strpljenje – to je razlog". 'Ali, zašto trebate vikati kad je druga osoba pored vas?! Mogli biste joj to što joj imate reći, reći na nježniji, tih način', dodao je mudrac. Učenici su dali još nekoliko odgovora, ali mudrac nijednim odgovor nije bio zadovoljan. Napokon im je objasnio: 'Kada su ljudi ljuti jedno na drugo, njihova srca se jako udalje. Kako bi premostili tu udaljenost, moraju vikati da bi čuli jedno drugo. Što su ljući, to će jače morati vikati jer udaljenost njihovih srca postaje sve veća i veća. Međutim, zapitajmo se što se događa kad se dvoje ljudi voli?! Ne viču jedno na drugo, već govore nježno, tiho, zato jer su njihova srca jako blizu. Razlika između njih ne postoji ili je jako mala.' Mudrac je nastavio: 'Kad se vole još više, što se događa? Oni ne govore, već šapuću i još se više približe u svojoj ljubavi. Na kraju ne trebaju više ni šaptati, samo se gledaju i to je sve.'

Svi smo mi bar jednom u životu bili zaljubljeni i znamo kako izgleda taj period. Dovoljno nam je samo da budemo jedno kraj drugog, da čujemo glas voljene osobe ili da se samo gledamo. Nije potrebno mnogo reći. Sam osjećaj da je taj netko koga volite kraj vas govori nam da ne moramo ništa raditi. Tako su blizu dvoje ljudi jedno drugome kad se vole.

Dok su se Ana i Ivan svađali, ušla je njihova kćerka Lucija i upitala ih zašto viču. Oni su se samo pogledali i shvatili da rade pogrešnu stvar. Ivan je mirmo rekao da zaista ne postoji ništa između njegove kolegice i njega, da voli Anu i Luciju i da su one razlog njegovog postojanja, te da misli kako mu supruga treba vjerovati i ne dozvoliti da se zato udalje. Ana je na to rekla da mu vjeruje i da joj je žao što je vikala jer to nije način koji može nešto riješiti. Onda ih je Lucija zagrlila i shvatili su da nešto tako veliko i snažno trebaju čuvati. Ali i to da se sve može riješiti na miran i suptilan način, a ne sa vikanjem i deranjem.

Poučna priča

DVA VRAPČIĆA

Dva su vrapčića u proljeće bezbrižno čavrljala, na grani vrbe. Jedan se udobno smjestio na vrhu vrbe, a drugi u račvama iz kojih se vrba granala. "Baš je krasno ovo zeleno lišće." Vrapčić u račvama to shvati kao izazov, pa odbrusi: "Zeleno? Zar si ti slijep? Bijelo je!" Onaj s vrha ljuto odbrusi: "Slijep si ti! Lišće je zeleno!" Onog gore spopao je bijes. Dobit će svoje! Onaj dolje usmjerio je svoj kljun prema onom gore. Nije se maknuo s mjesta, iako se onaj odozgo sručio na nj. Perje mu je stršalo na sve strane. Prije bitke pogleda gore: "Oh, pa odavde je uistinu bijelo!" Predloži svome prijatelju da odu gore. "Vidiš..." "Oh! Odavde je zeleno!!!"

Ne sudi nikoga dok nisi barem sat vremena u njegovim cipelama hodao njegovim putem!

Priredio: Željko Dominis